

terne til sin del af transporten. Det kan dog bestemmes, at disse helt eller delvist skal dækkes af den samværsberettigede. Ved afgørelsen herom lægges der bl.a. vægt på udgifternes omfang, og på hvem der har størst interesse i, at barnet transporteres på den fastsatte måde.

Der henvises til betænkningens afsnit 6.2.3.1.3.

#### *4.3.2. Udvalget om Forældremyndighed og Samværs overvejelser*

Som nævnt i pkt. 4.1.2. finder Udvalget om Forældremyndighed og Samvær, at reglerne om samvær bør præciseres, således at det fremgår, at begge forældre har et ansvar for, at barnets ret til samvær virkeliggøres. Det er udvalgets opfattelse, at det er hensigtsmæssigt, at forældrene finder frem til ordninger, der fungerer, og at dette også gør sig gældende i forhold til transporten af barnet til og fra samvær. Det er derfor naturligt at overveje, om den nuværende praksis for transport til og fra samvær også er medvirkende til at sikre velfungerende løsninger.

Udvalget har fundet, at der er umiddelbart fordelene ved en model, hvor samværsforælderen sørger for afhentning af barnet i forbindelse med starten af samværet, og hvor bopælsforælderen sørger for afhentning af barnet i forbindelse med afslutningen af samværet. Denne model udgør et simpelt og gennemskueligt princip og understreger, at et velfungerende samvær er begge forældres ansvar. Hver forælder betaler for den del af transporten – herunder til transport af både barnet og en evt. ledsager – den pågældende er ansvarlig for. Udgangspunktet vil efter modellen kunne fraviges i en række særlige situationer, hvor der er meget stor forskel på forældrenes økonomiske forhold, meget stor geografisk afstand mellem forældrene, alternative afhentningssteder skønnes hensigtsmæssige eller nødvendige, eller der foreligger chikanøs adfærd.

Udvalget mener endvidere, at en sådan ordning i højere grad end den nugældende praksis sikrer, at begge forældre – i forbindelse med en flytning – overvejer, hvordan samværet kan komme til at fungere i praksis. Udvalget er dog også opmærksomt på, at modellen i nogle tilfælde vil kunne optrappe en konflikt mellem forældrene, idet en bopælsforælder vil kunne have økonomisk interesse i at begrænse samværet.

Udvalget finder imidlertid ikke at kunne foreslå denne løsning, idet et sådant forslag i visse konstellationer kan indebære en uforholdsmæssig økonomisk belastning af bopælsforælderen og omvendt, at samværsforælderen lettes. På den anden side kan samværsforælderen samvær med barnet også være forbundet med store økonomiske omkostninger. Det er

veldokumenteret, at skilsmissebørn, som lever i familier med enlige forsørgere, generelt har ringere levevilkår end i andre kategorier af familier, og at dette bl.a. skyldes, at lavindkomstgrupper og overførselsindkomstmottagere er overrepræsenterede blandt eneforsørgere.

Et forslag om en mere ligelig fordeling af transportudgifter forbundet med samvær forudsætter således efter udvalgets opfattelse nærmere og grundige overvejelser af, hvilke konsekvenser dette ville have for den husstand, som barnet til daglig opholder sig i, og hvilke konsekvenser en omfordeling ville få for aftaler om barnets samvær. Samtidig kræver et sådant forslag også, at de sociale og økonomiske levevilkår for samværsforældre medinddrages, idet der er belæg for at antage, at der også blandt disse er en andel, som har det vanskeligt.

På denne baggrund afstår udvalget fra at komme med forslag til ændring af de bestående regler og praksis om transportudgifter og samvær, idet dette vil omfatte et større udredningsarbejde, som udvalget ikke mener ligger inden for rammerne af kommissoriet. Udvalget mener endvidere, at spørgsmålet om transportudgifter og samvær bør ses i sammenhæng med børns forsørgelse generelt.

Udvalget mener dog godt, at der inden for rammerne af den nuværende lovgivning kan ske en vis lempelse af praksis, således at en bopælsforælder efter en konkret skønsmæssig vurdering i højere grad, end det er tilfældet i dag, kan pålægges at sørge for en del af barnets transport og afholde udgifterne forbundet med dette. I den forbindelse kan forældrenes forsørgelsesgrundlag, arbejdsforhold, transportmuligheder mv. indgå i skønnet.

Der henvises til betænkningens afsnit 6.4.1.3.

#### *4.3.3. Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggendes overvejelser*

Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggende finder, at den nuværende praksis for transport i forbindelse med samvær kan forekomme ufleksibel og uhensigtsmæssig. For at understrege, at begge forældre har et ansvar for, at barnets samvær er velfungerende og kan praktiseres, finder ministeriet, at det må være udgangspunktet, at forældrene begge deltager i og afholder udgifter til transporten af barnet i forbindelse med samværet.

Ministeriet finder således, at den af udvalget skitserede model, hvorefter samværsforælderen sørger for afhentningen af barnet ved samværets start, og bopælsforælderen sørger for afhentningen i forbindelse